

Клодина.

Хе, хе... трай конио за зелена трева! Много пъти съмъ била излъгана. Збогомъ. Върви, и кажи на Г-на Виконта че ще имамъ грижата да дамъ писамцето му.

Любенъ.

Сбогомъ, дебело-магарешка хубостъ,

Клодина.

Думата е любовна.

Любенъ.

Сбогомъ, канара, кремакъ, оstarъ камъкъ, и всичко що е по твърдо на свѣта (отива).

Клодина (сама, като изважда едно писмо).

Отивамъ да дамъ на Г-жата... Но ето я съмжатъ й; да са отдалеча, и да чакамъ да остани сама.

ЯВЛЕНИЕ II.

Г. Данденъ, Ангелика.

Г. Данденъ.

Не, не; не сѫ лѫжа вече толкозъ лесно, и съмъ добре уверенъ за сношението що ми са каза, че е истенно, азъ гледамъ по добре отъ колкото мислятъ, и вашите замотани разговори не сѫ ма още ослепили.